

VIRGINIA APGAR

Babyscore

tekst en beeld:
Jan Hein van Dierendonck

Appearance (kleur), *Pulse* (hartslag), *Grimace* (opwekken van reflexen), *Activity* (spierspanning) en *Respiration*. De befaamde apgarscore voor pasgeborenen, waarmee Virginia ('Ginny') Apgar naam maakte en die de kindersterfte wereldwijd aanzienlijk omlaag heeft gebracht, is een opmerkelijk ezelsbruggetje. Apgar zelf zou ongetwijfeld hoog hebben gescoord: onverzadigbaar leergierig, slim, vindingrijk, muzikaal, sportief, mateloos enthousiast en ondernemend. Ze deed altijd alles in de hoogste versnelling. Ook spreken ging rap, met om de haverklap een grap.

Ze ziet in 1909 het levenslicht in Westfield (New Jersey). Vader Charles is een verzekeringsman die liefheeft in astronomie en die huisconcerten organiseert – hij brengt haar liefde bij voor wetenschap én muziek. Op het Mount Holyoke College speelt ze naast haar studie zoölogie viool en cello in het studentenorkest, participeert in talloze sportteams en verdient bij als kattenvanger voor het fysiologielab. Apgar schrijft zich in voor een chirurgieopleiding aan het *Columbia University College of Physicians & Surgeons*, concludeert na twee jaar nooit te zullen aarden in een mannenbolwerk en kiest op advies van haar mentor voor anesthesiologie. In 1938 wordt ze de eerste

directeur van een nieuwe afdeling op dat gebied en tien jaar later is ze hoogleraar. Ze specialiseert zich in verloskunde en ontdekt als visiterend anesthesioloog dat er geen standaardprocedure bestaat om pasgeborenen te evalueren. De na jarenlange observaties ontwikkelde apgarscore (een benaming in 1963 ingevoerd door Joseph Butterfield) maakt haar in feite tot een grondlegger van de neonatologie. Ze doet onderzoek naar hypoxie en acidose, naar effecten van anesthesie van de moeder op de gezondheid van het kind. In 1959 volgt ze een *public health*-studie in Baltimore en wordt directeur van de afdeling Congenitale Afwijkingen van *The National Foundation for Infantile Paralysis*. Ze zet erfelijke aandoeningen op de kaart en is een onvermoeibare fondsenwerver. Ook wordt ze overladen met eerbewijzen. Zo is Apgar in 1973 een nationale Vrouw van het Jaar en krijgt ze van haar universiteit als eerste vrouw de *Gold Medal for Distinguished Achievement in Medicine*. Ze heeft geen man en gezin; wel veel, en soms opmerkelijke, hobby's, zoals vissen, golfen, vliegen, musiceren en strijkinstrumenten bouwen. Ook is ze fanatiek filateliet. In 1994 zou haar eigen beeltenis op een postzegel verschijnen. Maar toen was Apgar al twintig jaar dood, op 65-jarige leeftijd bezweken aan een leverziekte.